

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11CoPr/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7222201702
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Brondoš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7222201702.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

11CoPr/5/2023

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Brondoša a sudcov JUDr. Martina Kolesára a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu: Stavebné bytové družstvo II. Košice, Bardejovská 3, Košice IČO: 00 171 204, zastúpený: JUDr. Gabriela Jablonská, advokátka, Letná 47, Košice, proti žalovanej: A. A. B., nar. X.X.XXXX, C. XX, C. o zaplatenie 375,16 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice II z 24. novembra 2022, č. k. 40Cpr/2/2022-116

rozhodol:

11CoPr/5/2023

- Potvrďuje rozsudok.
- Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi 100 % trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

11CoPr/5/2023

1. Okresný súd Košice II (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 375,16 eura do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. V celom rozsahu tak vyhovel žalobe, skutkovým základom ktorej bolo v podstatnom tvrdenie žalobcu, že medzi ním a žalovanou vznikol pracovnoprávny vzťah založený pracovnou zmluvou zo dňa 1.8.2005 na dobu neurčitú. Podľa dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 30.3.2012 žalovaná dňom 1.4.2012 začala vykonávať pracovné činnosti prislúchajúce druhu práce: vedúci oddelenia financií, predmetom ktorej (práce) bolo najmä riadiť činnosti súvisiace so zhodnocovaním financií, cash flow, prevádzkou poklade, vykonávaním úhrad, uskutočňovaním platobného styku, evidenciu členských vkladov, poskytovaním podporného fondu, poskytovaním splátkovej služby a ostatných služieb v oblasti financií. Podľa tvrdení žalobcu žalovaná vystavila príjmový pokladničný doklad č. 21200721/2020 zo dňa 31.7.2020 na meno D. E., B. F. X, C., na sumu 10,93 eura, pričom rovnaký príjmový pokladničný doklad s č.: 21200721/2020 zo dňa 31.7.2020 vystavila žalovaná aj na meno C. G., H. F. XX, C.,

avšak už na sumu 160,44 eura, ktorý (doklad) sa v účtovníctve žalobcu nenachádzal a p. C. G. ho žalobcovi predložila po tom, čo bola urgovaná na uhradenie nájomného vo výške 160,44 eura. Z tohto dôvodu žalobca uhradil uvedenú sumu na konto užívateľky C. G. a vyrovnal tak dlh, ktorý už bol zaplatený žalobcovi dňa 31.7.2020. Uhradením tohto dlhu vznikla žalobcovi škoda vo výške 160,44 eura. Vzhľadom na to, že oba príjmové doklady boli vystavené žalovanou, avšak suma 160,44 eura sa v pokladni žalobcu nenachádzala, listom zo dňa 18.1.2022 bola žalovaná vyzvaná k vráteniu sumy do konca januára 2022. Podľa nasledovnej argumentácie žalobcu žalovaná vystavila príjmový pokladničný doklad č. 21191010/2019 zo dňa 13.6.2019 na meno I. D., B. G. F. XX, C., na sumu 9,80 eura, pričom rovnaký príjmový pokladničný doklad s č.: 21191010/2019 zo dňa 13.6.2019 žalovaná vystavila aj na meno J. K., avšak už na sumu 214,72 eura, ktorý (doklad) sa v účtovníctve žalobcu nenachádzal a p. J. K. ho žalobcovi predložila po tom, čo bola urgovaná na uhradenie nájomného vo výške 214,72 eura. Z tohto dôvodu žalobca uhradil uvedenú sumu na konto užívateľky J. K. a vyrovnal tak dlh, ktorý už bol zaplatený žalobcovi dňa 13.6.2019. Uhradením tohto dlhu vznikla žalobcovi škoda vo výške 214,72 eura. Vzhľadom na to, že oba príjmové doklady boli vystavené žalovanou, avšak suma 214,72 eura sa v pokladni žalobcu nenachádzala, listom zo dňa 14.9.2021 bola žalovaná vyzvaná k vráteniu sumy do konca septembra 2021.

3. Súd prvej inštancie po vykonaní dokazovania na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia ust. § 182 ods. 1 až 3 zákona č. 311/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej aj iba ako „Zákonník práce“), z ktorých vyvodil záver o dôvodnosti žaloby, keď skonštatoval naplnenie predpokladov vzniku nároku zo zodpovednosti zamestnanca za škodu, ktorá (škoda) mala byť žalobcovi ako zamestnávateľovi spôsobená v podobe schodku na zverených hodnotách. K obrane žalovanej, že schodok na zverených hodnotách nebol zistený inventarizáciou, uviedol, že inventarizácia však nie je jediným spôsobom zistenia schodku, a že zamestnávateľ môže aj inými dôkaznými prostriedkami preukázať stav hodnôt, ktoré zamestnanec prevzal k vyúčtovaniu, a skutočnosť, že došlo k vzniku schodku na zverených hodnotách. V tejto súvislosti dodal, že „inventarizáciu ani pokladničný schodok nemohol byť zistený, nakoľko príjmový pokladničný doklad s č.: 21200721/2020 zo dňa 31.07.2020 vystavený žalovanou na meno C. G., H. F. XX, C. na sumu 160,44 eur a príjmový pokladničný doklad s č.: 21191010/2019 zo dňa 13.06.2019 vystavený žalovanou na meno J. K. na sumu 214,72 eur nebol pojatý do účtovníctva“. Doplnil, že až predložením príjmového pokladničného dokladu od p. C. G. na sumu 160,44 eura a uhradením tejto sumy zo strany žalobcu na konto užívateľa a predložením účtovného dokladu UD20000123, v zmysle ktorého J. K. identifikovaná variabilným symbolom 1490747902, ktorý je zhodný s kmeňovým číslom bytu, uhradila sumu 214,72 eura a uhradením tejto sumy zo strany žalobcu na konto užívateľa, zistil, že došlo ku škode na zverených hodnotách. Vysvetlil dôvody, pre ktoré nevyhoviel návrhom žalovanej na doplnenie dokazovania. Rozhodnutie o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP plným procesným úspechom žalobcu v spore.

4. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná odvolanie s návrhom, aby ho odvolací súd zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odvolaní namietala porušenie práva na spravodlivý proces poukazujúc sa skutočnosť, že prvoinštančný súd rozhodol bez jej účasti na pojednávaní za situácie, keď deň pred pojednávaním, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, súdu doručila list označený ako ospravedlnenie z neúčasti na pojednávaní z dôvodu choroby, ktorú skutočnosť preukázala potvrdením všeobecného lekára. Uzavrela, že týmto procesným postupom jej bolo upreté právo vypovedať, resp. byť vypočutou na pojednávaní, ktoré vypočutie považuje za dôležitý nástroj preukázania všetkých dôkazných skutočností. Svojimi odvolacími námietkami poukazujúcimi na to, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, žalovaná podľa posúdenia odvolacieho súdu uplatnila odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Odvolací súd pre úplnosť poznamenáva, že v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, musí prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené. Naproti tomu, vo vzťahu k ostatným odvolacím dôvodom, je odvolací súd podľa ust. § 380 ods. 1 CSP viazaný ich vymedzením v odvolaní, a preto na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s ust. § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodnutí o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil (por. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 1269s).

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu namietal vady odvolania.

6. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas (§ 362 CSP), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania (§385 ods. 1 a contrario CSP), v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP a dospel k záveru, že nie je (odvolanie) dôvodné. Tento rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 24.4.2024 po predchádzajúcom oznámení miesta a času tohto procesného úkonu na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu, pri zachovaní lehoty podľa ust. § 219 ods. 3 CSP.

7. Žalovaná v danom prípade uplatnila odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP podľa ktorého odvolanie možno odôvodniť len tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov (aj iných orgánov). Pod pojmom „procesný postup“ súdu sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mариaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012).

8. V zmysle tohto ustanovenia pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká zákonnému ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany práva. Ide napr. o právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatioi iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

9. Pre procesnú stranu z práva na spravodlivý súdny proces nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov. Dôvodom zakladajúcim prípustnosť odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP nie je nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu a v rozsahu námietok a argumentov žalovanej uvedených v odvolaní, dospel k záveru, že odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP v prejednávanej veci nie je preukázaný.

11. Podľa § 183 ods. 1 až 4 CSP pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. (2) Od advokáta možno okrem dôvodov, ktoré nastali krátko pred pojednávaním a okrem prípadu, ak advokát súdu preukáže, že strana, ktorú zastupuje, odôvodnene trvá na osobnom zastúpení týmto advokátom, vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Od strany možno vždy spravodlivo žiadať, aby sa dala na ďalšom pojednávaní zastúpiť inou osobou, ak k odročeniu pojednávania došlo z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu. (3) Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať. (4) Ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, je povinná uviesť telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorú ju možno upovedomiť o rozhodnutí súdu o jej návrhu na odročenie pojednávania.

12. V civilnom procese platí zásada, že vec sa má rozhodnúť spravidla na jednom pojednávaní. Preto aj všetky úkony, ktoré súd realizuje v rámci prípravy pojednávania, je povinný uskutočniť tak, aby

bola vec rozhodnutá na prvom pojednávaní. Dôvody na odročenie pojednávania by mali byť také, ktoré súd nemohol predvídať pri príprave a nariadení termínu pojednávania. Možnosť súdu odročiť pojednávanie je možná len výnimočne a zákon podmieňuje tento postup existenciou dôležitých dôvodov. Platné procesné právo vyžaduje pre odročenie pojednávania na návrh strany kumulatívne (súčasné) splnenie dvoch podmienok, z ktorých prvou je existencia dôležitého dôvodu brániaceho strane alebo jej zástupcovi v dostavení sa na pojednávanie a druhou nemožnosť od osoby, na strane ktorej prekážka účasti na pojednávaní nastala, spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechala zastúpiť. Strana sporu alebo zástupca, ktorí žiadajú o odročenie termínu pojednávania, musia tento dôvod súdu oznámiť tak, aby mohol posúdiť, či sú alebo nie sú naplnené zákonné dôvody na odročenie pojednávania. Strana sporu alebo zástupca musia navyše výslovne žiadať o odročenie termínu pojednávania, pretože ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní bez žiadosti o odročenie termínu pojednávania nemožno považovať za žiadosť strany sporu, resp. jej zástupcu o odročenie termínu pojednávania (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Cdo 345/2012). V žiadosti o odročenie termínu pojednávania je potrebné nielen tvrdiť, že existujú dôvody na odročenie pojednávania, ale je potrebné preukázať aj ich dôvodnosť (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 167/2010). Ustanovenie § 183 ods. 3 CSP ukladá povinnosť strane, resp. jej zástupcovi žiadať o odročenie termínu pojednávania bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvie alebo sa o ňom mohla dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohla predpokladať. Termín bezodkladne je potrebné vykladať v intenciách „hneď“. Včasnosť oznámenia dôvodu na odročenie termínu pojednávania v súlade s § 183 ods. 3 CSP súd vyhodnotí pri rozhodovaní o dôvodnosti návrhu na odročenie pojednávania (por. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2. vydanie, 2022, s. 731 - 740).

13. Zo spisu odvolací súd zistil, že v preskúmvanej veci síce išlo o prvé ospravedlnenie sa žalovanej z neúčasti na pojednávaní z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu (bližšie nešpecifikovanej choroby), avšak žalovaná nepožiadala súd o odročenie tohto pojednávania. Procesný úkon účastníka adresovaný súdu, ktorým (len) žiada o ospravedlnenie svojej neúčasti na nariadenom pojednávaní a (iba) vysvetľuje jej dôvod bez toho, aby zároveň požiadal o odročenie tohto pojednávania, nemožno považovať za žiadosť účastníka o odročenie súdneho pojednávania v zmysle § 183 CSP. Najvyšší súd Slovenskej republiky už v uznesení z 26. februára 1998 sp.zn. 3 Cdo 1/98, ktoré bolo uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky pod č. 120/1999, dospel k záveru, že za postup odnímajúci účastníkovi možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) nemožno označiť, keď súd vec prejedná v neprítomnosti účastníka, ktorý síce zaslal súdu lekárske potvrdenie o svojom ošetrovaní a práceneschopnosti, ale nepožiadal o odročenie pojednávania. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu bola v prejednávaní veci obdobná situácia – aj tu strana sporu oznámila súdu dôvod svojej neúčasti na nariadenom pojednávaní, avšak nepožiadala o odročenie pojednávania (pozri uznesenie NS SR, sp. zn. 5 Cdo 345/2012 z 6. februára 2013).

14. V nadväznosti na odvolaciu argumentáciu žalovanej odvolací súd dopĺňa, že v civilnom sporovom konaní je výsluch strany iba podporným dôkazom. Vyplýva to z dikcie zákona, podľa ktorej výsluch strany môže súd vykonať vtedy, ak tvrdenú skutočnosť nemožno preukázať inak. V civilnom sporovom procese platí zásada prejednávacia, podľa ktorej len strany v spore nesú zodpovednosť za unesenie dôkazného bremena. Strana má povinnosť tvrdenia, dôkaznú povinnosť, povinnosť vyjadrovať sa k veci, k dôkazom a pod. Tieto úkony môže vykonávať aj prostredníctvom svojho zástupcu. Výsluch strany ako dôkaz je potrebné odlišovať od prednesu strany. Dôkazom je výsluch strany iba vtedy, ak ho súd ako procesný prostriedok nariadi. Z ustanovenia § 150 ods. 1 CSP vyplýva, že strana má v konaní povinnosť pravdivo a úplne uviesť podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Strana má teda aj podľa novej právnej úpravy povinnosť vypovedať pravdu a nezamieňať nič o tých skutkových tvrdeniach, ktoré s prejednanou vecou súvisia. Porušenie tejto povinnosti však nemá za následok trestné stíhanie, pretože nejde o krivú výpoveď podľa § 346 TZ. Nebude však vylúčená zodpovednosť za neoprávnený zásah do osobnostných práv, ak pri jej výpovedi príde k excesu (stanovisko Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. Cpjn 13/2007). K výpovedi nemožno stranu nijako donútiť. Vynútiť možno iba jej dostavenie sa na súd (poriadkovou pokutou alebo predvedením). Povinnosť uskutočniť výsluch strany civilného sporu nie je absolútna. Ak súd nevykoná dôkaz výsluchom sporovej strany, bez ďalšieho nedochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces (R 21/2017).

15. Najvyšší súd ČR v rozhodnutí sp. zn. II Odon 14/1996 uviedol, že „Skutková tvrzení vznesená účastníkem v rámci plnění povinnosti tvrzení nemůže soud posuzovat z hlediska věrohodnosti; může jen

zkoumat, zda jsou tato tvrzení dostatečně podepřena provedenými důkazy. Za takový důkaz může sloužit i svědecká výpověď účastníků řízení (§ 131 OSP). Tuto výpověď pak může soud v rámci hodnocení důkazů označit za nevěrohodnou, musí však vždy uvést, jakými úvahami se při hodnocení důkazu svědeckou výpovědí řídil.“

16. I napriek nevy počutiu žalovanej v konaní vo veci samej nedošlo podľa názoru odvolacieho súdu k odňatiu jej možnosti konať pred súdom z dôvodu, že výsluch strany je len jedným z dôkazných prostriedkov, na ktoré súd prihliada v rámci vykonaného dokazovania. Predmetom konania bola zodpovednosť žalovanej za schodok na zverených hodnotách, pričom súd prvej inštancie sa náležite oboznámil s obsahom listinných dôkazov, ktoré vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov vyplývajúcou z § 191 CSP. Nevykonanie dôkazu výsluchom strany nie je postupom, ktorým by súd odňal možnosť konať pred súdom (Zo súdnej praxe č. 26/2000). Navyše hodnotenie dôkazov je vždy vecou súdu, nie strán konania, čo nie je porušením práva na súdnu ochranu ani práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná.

17. Za týchto okolností odvolací súd dospel k názoru, že v prejednávanom prípade nedošlo k porušeniu práva odvolateľky na spravodlivý proces a ku odňatiu jej možnosti konať pred súdom, keďže bolo plne na zvážení prvoinštančného súdu, či bolo vypočutie žalovanej nevyhnutné (pozri Martinie v. Francúzsko [GC], no. 58675/00, § 44, ECHR 2006-VI). Žalovaná mala možnosť sa písomne vyjadrovať k veci, podávať písomné stanoviská i k argumentom protistrany, čo aj urobila. Mala tiež možnosť zvoliť v konaní zástupcu alebo požiadať o ustanovenie advokáta, odvolací súd je preto toho názoru, že jej právo na spravodlivé súdne konanie porušené nebolo.

18. Navyše má odvolací súd s ohľadom na okolnosti prejednávanej veci za to, že ani prípadná dôvodnosť odvolacej námietky žalovanej, vytykajúcej súdu prvej inštancie jeho nesprávny procesný postup, by nemala bez ďalšieho (bez uvedenia vecných dôvodov v odvolaní) za následok porušenie jej práva na spravodlivý proces, keďže pri posudzovaní nesprávneho procesného postupu, ktorý spočíva v tom, že strane bolo znemožnené uskutočňovať jej patriace procesné práva, je nevyhnutné posudzovať intenzitu zásahu do práva na spravodlivý proces a jednotlivé konkrétne porušenia procesných práv je potrebné hodnotiť v kontexte celého súdneho konania, v kontexte dopadu na ďalšie procesné postupy súdu a možnosti strany namietať alebo zvrátiť nesprávny postup súdu. V tomto zmysle musí konanie ako celok vykazovať znaky nespravodlivosti. Jedna izolovaná vada na uplatnenie odvolania nestačí.

19. Z povahy tejto procesnej povinnosti je totiž zrejmé, že k zhojeniu („skonsumovaniu“) jej prípadného porušenia dochádza samotným rozhodnutím súdu, v dôvodoch ktorého je súd povinný uviesť, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhované dôkazy a ako vec právne posúdil. Náprava prípadného nesprávneho postupu súdu prvej inštancie v tomto smere je daná tiež možnosťou podania odvolania ako riadneho opravného prostriedku, ktorý žalovaná v predmetnej veci aj (neefektívne) využila, keďže v ňom nenamietala (aj) nesprávnosť a neúplnosť skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie (jej odvolacia argumentácia nemala vecný rozmer, nežiadala v nej o doplnenie dokazovania, a pod). Preto uvedená odvolacia námietka, aj keby bola dôvodná, nebola (sama o sebe) spôsobilá mať za následok tzv. zmätočnosťnú vadu, t. j. porušenie základných zásad civilného sporového konania, a teda odňatie možnosti strany konať pred súdom.

20. Na záver odvolací súd uvádza, že jeho pozornosti neušla skutočnosť, že žalovaná ospravedlňovala svoju neúčasť na pojednávaní určeného na deň 24.11.2022 procesným úkonom (listom) doručeným súdu prvej inštancie deň pred pojednávaním 23.11.2022, ktorého prílohou bol výmenný list-poukaz na odborné vyšetrenie, ktorého hodnota pravdivosti, resp. vierohodnosti je podľa názoru odvolacieho súdu pochybná za situácie, ak ním žalovaná disponovala už dňa 23.11.2022, pričom z jeho obsahu vyplýva, že bol vystavený všeobecným lekárom pre dospelých E. L. H. s dátumom 24.11.2022, deklarujúc skutočnosť, že „žalovaná bola dňa 24.11.2022 na lekárskom vyšetrení, pričom jej stav si vyžaduje celodenný kľudový režim.“

21. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny.

22. Podľa ust. § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

23. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. V odvolacom konaní mal žalobca plný procesný úspech a preto mu v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní neúspešná.

25. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

11CoPr/5/2023

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné (§ 355 CSP).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred

diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP)